



TESUQUE.

TESUQUE, DOOR THEO DE VEER.

Air, air, fresh life blood, thin and searching air,
The clear, dear breath of God that loveth us,
Where small birds reel and winds take their delight!

(ROBERT BROWNING.)

Een verrassende tocht was het geweest!
Een frische wilde rit, hoog in de bergen
rond het oude Santa Fé, een trekken over
de besneeuwde „trail” om te komen naar de
pueblo Tesuque, naar het Indianendorp, dat
verweg lag in de stille vallei.

Een verkenning in het land New-Mexico,
in het land van het gouden licht uit hemel
van turquoise, in het land nog van woest
ongerept natuurmooi, van wilde poëzie en
mystiek verleden.

Dat was weer eens recht leven, buiten op
het ruige bergpad, daar boven tusschen het
kruig dennengroen en de sneeuw en de
vreemd geurende planten: — rond om ons

de machtige stilte van een nauw' bewoonde
wereld.

Toch, — eenzaam was het er niet geweest.
Want had, daar op de witte „trail”, niet al
eens een enkele Indiaan zich laten zien, de
even gebogen figuur verborgen schier in
fel gekleurde deken? En waren daar niet
pakezeltjes ons tegemoet gekomen, moeilijk
stappend onder den houtlast, waarmede ze
ver uit de bergen naar Santa Fé op weg
waren?

Zoo werd dan eindelijk in de vallei afge-
daald waar aan een dichtgevroren kreek
het dorp van Indianen voor ons zichtbaar
kwam.